

Електронне урядування в Україні

Столяренко Д.В., здобувач вищої освіти навчальної групи

ННІ № 1 НАВС.

Науковий керівник: доцент кафедри адміністративного права і процесу НАВС, кандидат юридичних наук **Волох О.К.**

Розбудова інформаційного суспільства є сьогодні одним із пріоритетних завдань України, яке декларується у багатьох державних нормативно-правових актах, концепціях, програмах та стратегіях розвитку, артикулюється на чисельних наукових та професійних заходах. Швидкий розвиток комп'ютерних інформаційних технологій у країнах Заходу, в кінці XX – початку XXI ст., призвів до виникнення нової форми взаємодії між владою та громадськістю – електронного урядування.

Метою його впровадження полягає у:

- підвищенні відкритості та прозорості діяльності органів державного управління й органів місцевого самоврядування;
- економії часу та матеріальних ресурсів;
- підвищенні якості надання адміністративних послуг споживачам;
- зниженні рівня бюрократизації через перехід на електронний документообіг тощо.

Розглядаючи “електронне урядування” як ідею, науковці звертають увагу на її певну суперечливість, що обумовлена наявністю двох протилежних точок зору. Перша з них полягає в тому, що широке застосування комп'ютерних технологій може спричинити зменшення ролі органів влади в процесі прийняття управлінських рішень, бо в умовах “електронної демократії” забезпечується можливість участі в прийнятті управлінських рішень широким верствам населення. Друга, навпаки, засвідчує що впровадження on-line технологій може призвести до збільшення ролі державних установ, підвищення результативності їх діяльності і відповідного збільшення значимості.

Як будь-яка система, електронне урядування має свої переваги та недоліки, що пов'язані зі специфічними особливостями функціонування. Якщо переваги електронного урядування є цілком наочними і зрозумілими, то недоліки цієї системи в літературі фактично не описані.

Недоліки ж походять від слабких місць даної системи, які за умови гіпотетичного використання у злочинних цілях або банального зловживання службовим становищем з боку зацікавлених осіб можуть заподіяти шкоди інтересам держави або громадян. Сюди можна віднести:

- слабку захищеність від нового класу соціальних злочинів, що ґрунтуються на використанні сучасних інформаційних технологій (махінації з електронними грошима, комп'ютерне хуліганство та ін.);
- можливість здійснювати електронний контроль за життям, настроями, планами громадян, політичних організацій;
- можливість використання нових інформаційних технологій з політичною метою;
- використання в якості інформаційної зброї для впливу на психіку та свідомість людей.

Мусимо зазначити, що державні установи та організації досить повільно реагують на зростання запитів суспільства стосовно використання у своїй діяльності сучасних інформаційно-комунікативних, зокрема мережевих технологій. Такій ситуації сприяють різноманітні чинники:

- недостатність фінансування органів державної влади, особливо на місцевому рівні;
- складність узгодження інформаційних систем, які були введені в експлуатацію в різний час та мають суттєві відмінності у своїй архітектурі та протоколах обміну інформації і даних.

Підсумовуючи викладене вище, зазначимо, що країна з багатомільйонним населенням, яка взяла курс на розбудову інформаційного суспільства, працює на перспективу, яке буде визнана громадянами та країнами-партнерами в повному обсязі. Залучення фахівців у галузі електронного урядування з метою забезпечення потреб органів державної влади, державних установ, підприємств та організацій допоможе удосконалити систему «електронного урядування» та вийти на новий шабель розвитку.